

[Ellemann-Jensen]

I spørgsmålet om proportionalbeskatning har vi tidligere forsøgt. Det var det, venstre-regeringen i 1974 forsøgte at arbejde sig frem imod. Ud fra en række grundlæggende tanker, der svarer nøje til det, vi har lagt frem i denne omgang, forsøgte man ved offentlige besparelser, ved omlægninger i skattesystemet, ved kraftige forlængelser af proportional-skattestrækket at arbejde sig frem imod den proportionale indkomstbeskatning, som selvfølgelig kunne være et værdifuldt supplement til de andre ting, vi er kommet med her.

Jeg må endelig sige til skatteministeren, at når han nu vender tilbage til denne radioudsendelse, hvor jeg sammen med hr. Poul Schlüter talte om problemerne omkring rentefradragsretten, tror jeg, ministerens erindring spiller ham et lille puds, for nu at udtrykke det på en meget elskværdig måde. Det lyder næsten, som om ministeren står her og beder om støtte til at forhøje lejeværdien. Jeg sagde aldeles ikke, at man kunne gå hen og forhøje lejeværdien.

Jeg gjorde opmærksom på, at når man diskuterer de ting, må man gøre sig klart, at den adskillelse imellem renter af privat gæld og renter af erhvervsgæld, som ministeren har bidt sig fast i og tror han kan lave, ikke lader sig gennemføre.

Derfor må man kigge på andre løsningsmuligheder, hvis man overhovedet vil røre ved denne problemkreds. Der nævnte jeg som ét punkt, at lejeværdien kommer ind i billedet, som vi også har set ved tidligere diskussioner, men – og husk så tilføjes, hr. minister! – dér rører man ved nogle meget, meget fint afbalancerede sociale balancer. Derfor kan man ikke uden videre begynde at pille ved det uden at skulle se på en hel masse andre ting samtidig.

Hvis ministeren virkelig troede, at han her kunne få støtte til at sætte lejeværdien i vejret, må jeg skuffe ministeren.

Ministeren for skatter og afgifter (Hjortnæs):

Først til hr. Gammelgaard: jeg anfægter ikke nogle beregninger, jeg ikke kender, og hvis grundlag jeg ikke kender. Jeg gav nogle konkrete oplysninger, og jeg forstod på hr. Gammelgaard, at dem ville hr. Gammelgaard ikke anfægte, og det var dog noget.

Det dunkelt sagte er i almindelighed også det dunkelt tænkte, og det er vel lidt usikkert efterhånden, hvad det er, hr. Ellemann-Jensen mener, når det drejer sig om rentefradragsproblematikken. Jeg skal ikke forsøge at lokke hr. Ellemann-Jensen op på talerstolen og yderligere præcisere de overvejelser og tanker, man gør sig i venstre, men jeg må stadig væk forstå, at hr. Ellemann-Jensen mener, problemet er af en så alvorlig og væsentlig karakter, at der fra venstres side er rettet en opfordring til skatteministeren om at nedsætte et ekspertudvalg, der fordomsfrit skal analysere og vurdere på grundlag af de mange oplysninger, der allerede foreligger omkring denne problemstilling.

Lad mig sige – for at gøre den historie kort – at denne opfordring tager jeg gerne imod.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op-hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af:

Forslag til folketingsbeslutning om beskatning af fortjeneste og tab ved salg eller anden afståelse af aktier og anparter.

[Af Hagen Hagensen (KF) m. fl.]

(Beslutningsforslag nr. B 14. Fremsat 15/10 80).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Ministeren for skatter og afgifter (Hjortnæs):

Lad mig straks sige, at regeringen er enig med de konservative i, at investeringslysten i erhvervslivet skal fremmes. Det har vi givet